

verden, som jo er noget konservativ i hele sin struktur, og hvis man sådan fra den ene dag til den anden laver revolution, tror jeg faktisk, at vi kommer til at skade mere, end vi kommer til at gavne.

Når vi i Fremskridtspartiet ser på forslaget her, ser vi, at det er et forslag, der går i den rigtige retning, og alt andet lige kan vi så selvfølgelig støtte forslaget.

Der er jo tale om, at der bliver større frihed og mere fleksibilitet i form af disse udviklingskontrakter, men at man netop også laver udviklingskontrakterne, for at der er politisk snor i det, at det ikke bliver sådan helt autonomt, om jeg så må sige, men at vi i Folketinget via ministeren har adgang til at have lidt politisk hold på, hvad det egentlig er, der kommer til at ske. Så jeg synes, det er en god model, nemlig udviklingskontrakterne, man har valgt, som man jo så også har adopteret fra andre offentlige institutioner. I Fremskridtspartiet synes vi, at det er en ganske glimrende ting, at det nu også bliver indført her.

Den øgede studenterindflydelse er vi selvfølgelig også med på, og samarbejdet på tværs af universiteterne ser vi også som et gode. Det burde man gøre på langt flere uddannelsesinstitutioner her i landet, også de tekniske uddannelser burde man lægge sammen; men det er jo en helt anden sag. Her taler vi om universiteterne, og vi er tilfreds med, at man lægger op til et større samarbejde på tværs af universiteterne.

Så er der muligheden for at oprette lønnede ph.d.-stipendiater. Det kan vi jo ikke have nogen som helst indvendinger imod. Det synes vi faktisk er ganske glimrende at gøre.

Samlet er det som sagt et forslag, som vi i Fremskridtspartiet ser positivt på, og vi kommer til at støtte forslaget. Vi savner lidt en endnu større indflydelse fra erhvervslivets side på, hvad der sker på universiteterne. Det kan være, det kommer i den næste runde, det kan også være, det kommer i disse udviklingskontrakter, det kan man ikke vide, nu bliver banen jo sådan set rimeligt åben for det. Det er trods alt erhvervslivet, der til sin tid skal ansætte disse unge, der bliver uddannet på universiteterne, men det kan være, at det kommer sammen med udviklingskontrakterne. Lad os prøve at se på det.

Tove Videbæk (KRF):

Kristeligt Folkeparti er enig med ministeren i, at der godt kan være behov for en vis præcisering

af, hvad der er de enkelte universiteters mål inden for såvel forskning som undervisning, ikke mindst hvis man overvejer at give universiteterne mulighed for at eksperimentere med deres styreform.

Med hensyn til konsekvenserne har jeg læst i bemærkningerne, at kontrakterne kun skal have til formål at stimulere til fornyelse, omstillinger m.v., og da det skal være frivilligt for institutionerne at indgå disse udviklingskontrakter, forekommer det mig, at ministeren med lovforslaget måske gør stor ståhej ud af en sag, der uden videre kunne forhandles direkte mellem ministeriet og de enkelte universiteter, hvis de skulle udtrykke ønske om at eksperimentere med deres ledelsesformer.

Vedrørende Ph.D.-stipendiater mener Kristeligt Folkeparti, at de foreslåede lovændringer forekommer helt rimelige. Vedrørende det forpligtende samarbejde og sammenlægning er det meget svært at overse konsekvenserne af forslaget. For hvilke institutioner tænker man sig, at universiteterne, enkelte fakulteter eller enkelte afdelinger, institutter skal involvere sig i et forpligtende samarbejde med? Og hvad skal motiverne være for at indgå i dette samarbejde? Vil det eventuelt være muligt efter lovændringen at tvinge enkelte universitetsafdelinger ind i et samarbejde, de reelt ikke er interesseret i?

Det mere kortsigtede hensyn til produktudvikling og beskæftigelse mener vi varetages bedst gennem en kontraktforskning, som mange institutter allerede er meget fortrolige med. Så hvorfor ikke blot gøre det mere attraktivt at indgå sådanne kontrakter? Vil det eventuelt få bevillingsmæssige konsekvenser, hvis en lille institution nægter at indgå i et samarbejde, som en større institution måtte ønske? Og hvilken sikkerhed vil den lille part få for ikke at blive økonomisk udsultet efter en eventuel sammenlægning?

Disse spørgsmål ønsker vi at få afklaret under udvalgsarbejdet.

Vedrørende øget studenterindflydelse er der for mig at se klart tale om et skridt i den helt rigtige retning. Studerende på landets universiteter m.m. skal have indflydelse på deres uddannelsesinstitution. Herigennem sikres jo en god udvikling af uddannelsen. De studerende ved, hvor skoen trykker, og har ret til at skulle kunne gøre deres indflydelse gældende i forhold, der vedrører dem og deres fremtid. Unges fremtid og muligheder afhænger jo i større og